

Nr 123.

Av herr **Svedman**, om ändrad lönegradsplacering för stiftssekreteraren vid domkapitlet i Visby och stiftsjägmästaren vid stiftsnämnden därstädes.

Vid den löneroglering, som år 1928 genomfördes för befattningshavarna vid domkapitlens expeditioner, placerades stiftssekreterarna i Uppsala, Lund och Luleå i lönegrad B 28, stiftssekreteraren i Visby i lönegrad B 24 samt övriga stiftssekreterare i lönegrad B 27. Som skäl för stiftssekreterarens i Visby låga placering åberopades, att på domkapitelsexpeditionen i Visby funnes färre befattningshavare än på övriga domkapitelsexpeditioner samt att stiftssekreteraren i Visby till följd härav finge utföra en del mindre kvalificerat arbete, som på andra domkapitelsexpeditioner utfördes av den biträdande personalen under stiftssekreterarens uppsikt. Då stiftsjägmästarens vid stiftsnämnden i Visby lönegradsplacering senast år 1941 bestämdes, inplacerades även han i lönegrad 24, ehuru övriga stiftsjägmästare äro i lönegrad 27. Detta skedde under hänvisning till att stiftssekreteraren i Visby ej hade högre lönegradsplacering.

Domkapitlet har upprepade gånger för Kungl. Maj:t framlagt sina bekymmer över att stiftssekreteraren blivit så lågt placerad. Denna placering medförde nämligen, att domkapitlet ej kunde påräkna att till tjänsten erhålla en väl kvalificerad person, som kunde tänkas stanna kvar på tjänsten någon längre tid, innan han sökte befordran till fastlandet. Domkapitlet har även framhållit, att det skäl, som åberopats för denna lönegradsplacering, ej kunde anses bärande. Likaså har höjning av stiftsjägmästarens lönegradsplacering begärts. Något resultat av framställningarna har det emellertid icke blivit. Under de allra senaste åren har domkapitlet endast på grund av det statsfinansiella läget ej ansett sig böra förnya framställningarna.

Numera har emellertid saken kommit i ett annat läge. År 1942 inplacerades stiftssekreteraren i det nybildade Stockholms stift i lönegraden A 27. Därvid frångingo statsmakterna helt principen från år 1928, ty denne stiftssekreterare har ej ens lika mycket biträdespersonal (amanuens med halvtidstjänstgöring, kanslibitråde och expeditionsvakt) till sin hjälp som stiftssekreteraren i Visby (heltidstjänstgörande amanuens, kanslibitråde och expeditionsvakt). Om 1928 års princip följts hade således stiftssekreteraren i

Stockholm bort placeras i högst lönegrad A 24. Emellertid tillstyrkte vederbörande departementschef med hänsyn till de kvalifikationer, som borde krävas av tjänstens innehavare, att han uppfördes i 27 lönegraden.

Med tanke på utgången av detta ärende och då man av stiftssekreteraren i Visby, som i motsats till stiftssekreteraren i Stockholm även har stiftsnämndsärenden, ofta av mer invecklad natur än domkapitelsärendena, att handlägga, förvisso måste fordra om ej större så i varje fall lika stora kvalifikationer som av stiftssekreteraren i Stockholm, ansågo sig domkapitlet och stiftsnämnden i Visby böra i sina anslagsäskanden för budgetåret 1945/46 ånyo begära uppflyttning av stiftssekreteraren och stiftsjägmästaren till lönegrad A 27. Myndigheterna framhöllo därvid, att, bland annat på grund av Gotlands avskilda läge och de besvärliga förbindelserna med riket i övrigt, Visby i allmänhet ej vore eftertraktat såsom stationeringsort samt att rekryteringen på tjänsterna i gemen vid domkapitlet och stiftsnämnden på grund härav måste vålla myndigheterna stora bekymmer och i synnerhet då beträffande stiftssekreterar- och stiftsjägmästartjänsterna, som vore placerade hela tre lönegrader under de lägst placerade tjänsterna på fastlandet och vid vilka kontinuiteten likväl hade den största betydelse. Jag tillåter mig i övrigt hänvisa till myndigheternas framställning.

Att svårigheterna icke överdrivits av myndigheterna framgår därav, att sedan den 1 november 1943 till expeditionen kommit ny stiftssekreterare, ny stiftsjägmästare och ny amanuens samt att kanslibiträdestjänsten håller på att återbesättas efter förra innehavarens befordran till fastlandet. Den ende befattningshavare på expeditionen, som är kvar sedan tiden före den 1 november 1943, är således expeditionsvakten. Den nuvarande stiftssekreteraren lär vidare hava utsikter att under detta år erhålla befordran till stiftssekreterartjänst på fastlandet. Dessutom kan det förväntas, att stiftsjägmästaren lämnar expeditionen, så snart stiftsjägmästartjänst vid någon av de andra stiftsnämnderna bliver ledig.

I utlåtande över myndigheternas framställning har statskontoret förklarat sig icke vilja förneka, att, sedan stiftssekreteraren hos Stockholms domkapitel placerats i 27 lönegraden, visst fog syntes föreligga för en förhöjd lönegradsplacering av motsvarande befattning hos domkapitlet i Visby. Under hänvisning till att vissa andra högre statstjänstemän på Gotland placerats lägre än motsvarande på fastlandet har emellertid statskontoret ej ansett sig kunna förorda bifall till framställningen i denna del. Likaså avstyrktes den begärda förhöjda lönegradsplaceringen för stiftsjägmästaren.

Allmänna lönenämnden har ansett skillnaden i löneställning för, å ena sidan, stiftssekreteraren i Visby och, å andra sidan, övriga stiftssekreterare i riket alltför stor, särskilt sedan stiftssekreteraren i Stockholm hänförts till 27 lönegraden. Med anledning härav och då nämnden redan i tidigare sammanhang föreslagit lönegrad 26 för stiftsjägmästaren, tillstyrkte nämnden, att båda tjänstemännen uppflyttades till 26 lönegraden.

Vederbörande departementschef har i statsverkspropositionen, under framhållande att myndigheternas förslag uppenbarligen hade en vidare räckvidd och i själva verket berörde frågan om lönegradsplaceringen även av andra tjänster hos myndigheter på Gotland, ej ansett sig för närvarande kunna förorda bifall till den gjorda framställningen.

Av vad ovan anförts framgår, att, då det 1942 gällde annan tjänst än på Gotland, 1928 års princip att mindre antal medhjälpare motiverade lägre lön för en tjänsteman, ej följdes. Anledning synes därför ej finnas att för Gotlands del bibehålla denna princip, såvida man ej vill behandla Gotland sämre än riket i övrigt. I detta sammanhang kan nämnas, att 1939 års tjänsteförteckningsakkunniga i ett år 1942 avgivet betänkande (SOU 1942:30 sid. 140) såsom främsta motiv för att en och samma löneställning fastställdes för avdelningscheferna å länsstyrelserna i samtliga län framhållit, att avdelningscheferna vid de största och mest arbetstyngda länsstyrelserna hade icke blott ordinarie utan även extra ordinarie länsassessorer såsom kvalificerade biträden. Vid den minsta länsstyrelsen åter funnes icke någon befattningshavare med länsassessors tjänsteställning. Här har alltså 1928 års princip återopats såsom skäl för lika lönegradsplacering.

Det kan ej råda något tvivel om att stiftssekreteraren i Visby har minst lika ansvarsfullt arbete som stiftssekreteraren i Stockholm. Såväl statskontoret som allmänna lönenämnden hava också nödgats erkänna, att frågan om lönegradsplaceringen för stiftssekreteraren i Visby kommit i ett annat läge genom beslutet om stiftssekreterarens i Stockholm lönegradsplacering. Av den behandling domkapitlets och stiftsnämndens framställning mött kan man därför ej få annan uppfattning, än att Gotland och dess tjänstemän behandlas styvmoderligt, under det att, med hänsyn till landsändans avskildhet och avlägsna läge från riket i övrigt, en motsatt regel borde gälla. En uppflyttning av stiftssekreteraren och stiftsjägmästaren till lönegrad A 26 synes efter 1942 års beslut om stiftssekreterarens i Stockholm lönegradsplacering oundviklig. Detta skulle åtminstone giva dessa båda tjänstemän en smula mera rättvisa i fråga om deras lönegradsplacering. Men för att myndigheterna skola få sina bekymmer i rekryteringsfrågan lättade och för att full rättvisa skall ernås, anser jag steget bör tagas fullt ut och att båda tjänstemännen böra uppflyttas i lönegrad A 27. Då kunna myndigheterna fordra, att vederbörande skola stanna vid tjänsten längre tid, innan transport till annan tjänst erhålles. Med hänsyn till att det med sådan lönegradsplacering för det mesta bliver transport och ej befordran för vederbörande tjänsteman, när han vill söka sig över till fastlandet, kommer också den omständigheten, att han vid transport ej erhåller flyttningsersättning, att i viss mån verka avhållande.

Under hänvisning till vad sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att stiftssekreteraren vid domkapitlet i Visby och stiftsjägmästaren vid stiftsnämnden därstädes från och med den 1 juli 1945 skola placeras i 27 lönegraden av den till civila avlöningsreglementet hörande löneplan A.

Stockholm den 20 januari 1945.

Gust. Svedman.

I motionens syfte instämma:

Carl Lindmark.

Per Svensson
i Stenkyrka.

Herman Engström.